

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

85. An qui conductus pecunia occidit inimicum mandantis, præsente ipso
mandante, gaudeat Immunitate Ecclesiarum? Et quid de mediatore
assassini; Ex part. 4. tr. 1. res. 109.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

nisi resolut. quotid. cap. 174. n. 3. quia propriè homicidii proditorum dicuntur, cùm ab amico, nullo præcedente rancore, patratur, simul comedendo, vel deambulando. Sed in casu de quo loquimur, hoc non adest, imò contrarium, quia propter inimicitiam præcedentem præsumi debet odium adhuc durare: ergo, &c. & idē assert idem de Marinis, me citato. Occidens amicum reconciliatum non dicitur homicidium proditorum commissum, quòd autem in nostro casu adit fideiussio de non offendendo, nihil efficit, non enim ex illa dici potest proditorie occidisse, quia adhuc stante fideiussione præsumi poterat odium durare, & suppono inter occisorem & occisum post dictam fideiussionem stricte amicitudinem minimè exitisse, v. g. simul comedendo, alloquendo, commorando, &c. Ergo, &c.

Sup. hoc cum eodem Marini infra in Res. 121.

Sup. his inf. Res. 111.

Notandum est etiam hīc obiter cum dicto de Marinis *vbi supra cap. 175. num. 4. & seq.* quòd index facularis teneatur delinquentem restituere Ecclesiae, ab illa cum licentia Episcopi abstractum, si constat postea tēum non communis delictum in Bulla exceptuatum, *infra latius dicendum est.* Et hoc etiam in *cap. 78.* docet, me citato, si suasionibus, vel blanditiis reus fuit inductus, vt ab Ecclesia exiret, nam in tali casu etiam Ecclesia restituentur erit, & *cap. 80.* tēner, quòd delinqens ab Ecclesia extractus, si à carcerebus a fugit, & iterum captus est in loco non immuni, adhuc Ecclesia restituendus erit.

RESOL. LXXXIV.

An qui proditorie occidit Infidelem, gaudeat Immunitate?
Et an occidens Infidelem pretio conductus non sit assassinus, & gaudeat Immunitate Ecclesia? Ex part. 4. trac. i. Ref. 105.

Sup. hoc inf. Ref. 87. §. 2. & 3.

§. 1. **N** Egatiū respondet Castrus Palauus *tom. 2. di-*
sp. vniuersitatis, de immunit. punct. 3. num. 31. Pe-
reginus *de immunit. cap. 7. num. 15.* Farinacius *in ap-*
pend. cap. 8. num. 20. & Marius Italia *lib. 1. cap. 3. §. 3.*
num. 7. & seq. quia Gregor. XIV. in constitutione
excipit proditorē proximum suum occidentem; sed
proximi appellatione comprehenduntur omnes ho-
mines cuiuscumque fuerint conditionis, vel cultus,
sue Religionis, vt latè probant supradī Doctores
ergo, &c.

2. Verū his non obstantibus contrariam sententiam docet Ambrosinus *de immunitate, cap. 7. n. 12.*
vbi sic ait. Infertur quòd etiam si quis proditorie
occiderit infidelis, non propterea est priuandus im-
munitate ista, quia si assassinus debet gaudere ea, si
assassinat infideliem multo magis proditor, cum maius
sit assassinum proditione. Ita Ambrosinus, quem se-
quitur Martinus Bonacina *in Decalogum disp. 3:9.7.*
punct. 6. §. 3. num. 6. qui ait. Ille infidelis, strictè lo-
quendo, non videtur nosfer proximus, cùm nobis-
cum non communiceat in fide, in Sacramentis, & in
Ecclesia, ergo non includetur in Bulla Gregor. &
ideo hanc opinionem tanquam probabilem & fatu-
rabilem immunitati Ecclesiae in praxi amplectendam
esse potu.

Sup. hoc ibi-
dom.

3. Notandum est etiam hīc obiter, occidentem
infideliem pretio conductum non esse assassinum, &
gaudere immunitate Ecclesiae. Ita Ambrosinus ut vi-
lum est cum Castro Palao loco citato, *num. 35.* & alii
penes ipsum, contra Farinacium *in append. cap. 8.*
numero 120. Decianum *lib. 6. cap. 28.* numero 18.
& alios.

RESOL. LXXXV.

An, qui conductus pecunia occidit inimicum mandan-
*tis, præsene ipso mandante, gaudeat Immunitate
Ecclesiarum?*

Et quid de mediatore assassinij? Ex part. 4. trac. i. Re-
sol. 109.

*§. 1. ** **A**ffirmatiū respondet Hieronymus Gabriel. * *Sup. hoc lib. 1. consil. 170.* & Castrus Palauus *tom. 2. dissp. vniuersitatis, de immunit. punct. 9. n. 26.* quia tunc
occisor, auxilium videtur prestare mandanti, ipse
que mandans videtur ibi esse præcipius occisor, cum
autem ab eo se debebat occidit præcauere, nō censem-
tur illa occidit proditorie facta, ac proinde nec digna
immunitatis piatione. Ita Castrus, & ego in part. 1.
trac. i. * *resol. 33.*

* *Oste hic est sup. Ref. 80.* Et sup.
contento in hoc §. vlt. in
Ref. seq. & in §. 3. *alio & eius annos.*

2. Notandum est etiam hīc obiter, mediatore, seu proxenam assassinij gaudeat immunitate Ecclesiarum, quia non dicitur verus assassinus. Ita nouissime Ant. Nouar. *in summ. Bullar. tit. de immunitate Eccles. num. 72.* qui citat alterum Nouarium, Rouitum, & Gambacurtam.

RESOL. LXXXVI.

An mediator assassinij, gaudeat Immunitate Ecclesiae?
Ex part. 4. trac. i. Ref. 33.

*§. 1. ** **N** Egatiū sententiam docet Peregrinus *in Ref. 37.*
de immunitate Ecclesiastica *cap. 7. num. 37.*
vbi sic ait. Præterea socij, & complices huius crimi-
nis assassinij, qui habuerint scientiam qualitatis assas-
sinij, non gaudent immunitate. Ita ille, qui citat
Caballum in *trac. de omni genere homicidij. num. 412.*
& *Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 10. n. 10.* & *conclus. 11. n. 7.*
sed in hoc casu mediator huius criminis est complex
& particeps: ergo, &c.

2. Sed his non obstantibus, & merito, affir-
matiuam sententiam tenet Antonius de Marinis in
solut. quotid. cap. 171. num. 5. Gambacurta *de im-*
munitate Eccles. lib. 5. cap. 34. num. 14. Masullus in
addit. ad Capio. decis. 112. Ratio est, quia Doctores
in cap. pro humanis, de homicid. in 6. assertur sub no-
mine assassinij non veri modum, & sic fuisse
decimus in sacro Concil. anno 1615. refert Rouitus
in pragm. 1. de assassinio. num. 29. Sed in Bulla Gregor.
excipiuntur, nō gaudent immunitate Ecclesiarum
tantum assassinii; ergo mediatores debent immunita-
te gaudere.

RESOL. LXXXVII.

An assassinus, gaudeat Immunitate, etiam homicidio non sequitur?

Et an in occidente Infidelis detur assassinus, vel necessaria-
rum sit, vt occidit Christianus?

Et notatur mandantem non dici assassinum.

Et an sit assassinus, qui promisit occidendi aliquod se ab
eius patre pro ipso officium obtinere?

Et dicitur assassinus, qui animo complacendi tantum
alicui homini homicidium perpetravit?

Et an non sit assassinus, qui accepta ab aliquo pecunia
occidit communem inimicum, vel si recepta pecunia
aliquem interfecisset praesente ipso mandante: aut qui
promisserunt, vel oblationem pro homicidio non ac-
ceptant; vel si accepti parvam quantitatem pecunia;

ANE